

Bachmoet

De tijd speelt hier
geen rol meer...

De tijd is hier
in handen van
eindeloos geweld.

Maanden van strijd
om steeds dezelfde plek.
Nu is er alleen nog pijn.

De doden worden
opgehaald,
klein en nietig.

Jonge levens,
zovele levens,
te broos om weg
te dragen...

Wapengekletter
heeft de stilte
verjaagd.

Vogels waren ontzet,
struik en boom
nog vervuld van
het wrede vertoon.

Heer, zoek met ons
naar plekken, waar
het nog veilig is;
gewijde aarde om,
wie hier nodeloos stierf,
neer te leggen.

Laat Uw schaduw rusten
over het eindeloze leed,
die eindeloze pijn,
die hier werd geleden.

Verlaat ons niet, Heer,
nu wij de doden tellen.

Lina van Mellaert

www.gedichtensite.nl